

„ჩინგუძი საცაბთუელთა, სიბუძი ჩუენ ჯაბთ ყულაბ“

ყოღსხყოი

გაგორდის 1923 წლის 1 მაისიდან

სენაკის მუნიციპალიტეტის თავისუფალი გაზეთი

2023 წელი • №5-6 (9547-9548) • 1-31 მარტი • ფასი 1 ლარი და 40 თეთრი

პ ი ლ ო ც ა ვ თ !

ქართული ჟურნალისტიკის დღეს გილოცავთ თითოეულ ჟურნალისტს, ტელე, რადიო, ბეჭდვითი და ელექტრონული მედიის წარმომადგენლებს. თქვენ, თქვენი საქმიანობით, მნიშვნელოვანი წვლილი შეგაკვთ ქვეყნის პოლიტიკურ და საზოგადოებრივ ცხოვრებაში. მადლობას გიხდით განუვლი საქმიანობისთვის და წარმატებებს გისურვებთ.

ვახტანგ გაღლია,
სენაკის მუნიციპალიტეტის მერი

მუნიციპალიტეტის მერიად

მუსიკალური სკოლის ისტორიული შენობა

კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი ინფრასტრუქტურული პროექტი დასრულდა - რეაბილიტირდა ხელოვნების ცენტრის სამუსიკო სკოლის ისტორიული შენობა.

პროექტის ფარგლებში, წლების შემდეგ, პირველად, სრულად განახლდა ხელოვნების ცენტრის სამუსიკო სკოლის სულხან ცინცაძის სახელობის დიდი საკონცერტო დარბაზი და სცენა; რეაბილიტირდა სასწავლო ოთახები, კეთილმოეწყო დერეფანი, ასევე განახლდა მცირე საკონცერტო დარბაზი.

სენაკის მუნიციპალიტეტის მერმა, ვახტანგ გაღლიამ, საკრებულოს თავმჯდომარესთან, საბა ოდიშარიასთან და ადგილობრივი თვითმმართველობის წარმომადგენლებთან ერთად, ჩატარებული სამუშაოები დაათვალიერა, ხელოვნების ცენტრს დაარსებიდან 5 წლის იუბილე მიულოცა და შემდგომი წარმატებები უსურვა.

ახლადრეაბილიტირებულ საკონცერტო დარბაზში გაიმართა საღამო, რომელშიც მონაწილეობა ხელოვნების ცენტრის სამუსიკო და სამხატვრო სკოლების პედაგოგებმა და ცენტრთან არსებულმა ანსამბლმა „გოგალაი“ მიიღეს.

დაარსებიდან დღემდე, ა(ა)იპ „სენაკის მუნიციპალიტეტის ხელოვნების ცენტრმა, 230 სახელოვნებო და შემოქმედებითი აქტივობა განახორციელა.

სახელოვნებო განათლებას 200-ზე მეტი მოსწავლე დაეუფლა.

ჩამოყალიბდა საბალეტო ჯგუფი;

სამხატვრო სკოლა ჩაერთო საქართველოს საპატრიარქოსთან არსებული ახალგაზრდობის სულიერი და ინტელექტუალური განვითარების ცენტრის პროექტში - „ნახატები ბიბლიურ თემებზე“.

პირველად განხორციელდა პროექტები - „კინო სკოლაში“, „ქართული საეკლესიო გალობის ფესტივალი სენაკში“, „ხელოვნების საკვირაო, ზამთრის და საზაფხულო სკოლა“.

სამუსიკო სკოლაში ფუნქციონირებს საფორტეპიანო, საორკესტრო (ვიოლინო), საესტრადო, საგუნდო სიმღერის, გიტარისა და ხალხურ საკრავთა შემსწავლელი განყოფილებები;

მიმდინარე სასწავლო წლიდან, ცენტრის სამუსიკო სკოლას დაემატა საორკესტრო მიმართულებები - ჩელო, საქსაფონი, ფლეიტა, ალტი - ინსტრუმენტებზე სწავლება.

სამხატვრო სკოლაში ისწავლება: ხატვა, ფერწერა, ხელოვნების ისტორია, გრაფიკა, ძეგნვა, კომპოზიცია.

არსებობს 5 წლის მანძილზე, ხელოვნების ცენტრის მოსწავლეებმა, რესპუბლიკურ და რეგიონალურ კონკურს-ფესტივალებში არაერთგზის მოიპოვეს გამარჯვება და ლაურეატის წოდება.სახელოვნებო-საგანმანათლებლო კერა - დიდი ტრადიციებისა და ისტორიის მქონე ხელოვნების ცენტრის სამუსიკო სკოლა, განახლებულ, კეთილმოწყობილ გარემოში გააგრძელებს თავის საპატიო მისიას, რასაც მომავალი თაობის ხელოვნებასთან ზიარება ქვია.

მოსამზადებელი სამუშაოები

სენაკის მუნიციპალიტეტის ხორშის ადმინისტრაციულ ერთეულში დაიწყო ხორში-საჯიჯაოს დამაკავშირებელი გზის ასფალტო-ბეტონის საფარით მოწყობის მოსამზადებელი სამუშაოები.

პროექტი, რომლის ღირებულება 1 963 308 ლარს შეადგენს, რეგიონში განსახორციელებელი პროექტების ფონდის დაფინანსებით ხორციელდება.

აღნიშნულ ლოკაციაზე, წლების მანძილზე შექმნილი დაზიანებები და მოშლილი ინფრასტრუქტურა მოსახლეობას გადაადგილებისას პრობლემას უქმნიდა.

მასშტაბური პროექტის დასრულების შემდეგ, განახლებული გზით ორი ადმინისტრაციული ერთეულის მოსახლეობა ისარგებლებს.

სამუშაოების მიმდინარეობას სენაკის მუნიციპალიტეტის მერი, ვახტანგ გაღლია, საკრებულოს თავმჯდომარესთან, საბა ოდიშარიასთან, თავმჯდომარის პირველ

მოადგილესთან, ლევან უჩანეიშვილთან და მერიის ზედამხედველობის სამსახურის უფროსთან, ედიკა ბერაიასთან ერთად გაეცნო.

პარალელურად, სენაკის მუნიციპალიტეტის მასშტაბით, ქალაქად და ადმინისტრაციულ ერთეულებში, ინტენსიურ რეჟიმში მიმდინარეობს მოსახლეობის საჭიროებებზე გათვლილი ინფრასტრუქტურული სამუშაოები.

ასევე, უახლოეს პერიოდში დაიწყება „სოფლის მხარდაჭერის პროგრამის“ ფარგლებში დაგეგმილი პროექტების განხორციელების პროცესი.

ინტენსიურ რეჟიმში

საკირცხალიო-საკერძაიოს უბანში, ინტენსიურ რეჟიმში მიმდინარეობს ასფალტო-ბეტონის საფარის დაგების სამუშაოები.

პროექტის ღირებულება 1 264 219 ლარს შეადგენს.

პარალელურად, ნოსირის ადმინისტრაციული ერთეულის საკილასონიოს უბანში, შიდა საუბნო გზაზე, ასევე მიმდინარეობს ასფალტო ბეტონის დაგების პროცესი.

სამუშაოების ღირებულება 691 211 ლარს შეადგენს.

საგზაო ინფრასტრუქტურული სამუშაოების მიმდინარეობას

სენაკის მუნიციპალიტეტის მერი, ვახტანგ გაღლია, საკრებულოს თავმჯდომარესთან, საბა ოდიშარიასთან და თავმჯდომარის პირველ მოადგილესთან, ლევან უჩანეიშვილთან ერთად გაეცნო და ადგილობრივ მოსახლეობას შეხვდა.

ქალაქური საღამო

ქალთა საერთაშორისო დღისადმი მიძღვნილი კვირეულის ფარგლებში, სენაკის მუნიციპალიტეტის მერის, ვახტანგ გაღლიას ინიციატივით, მუნიციპალი-

ტეტის მერიის განათლების, კულტურის, სპორტის, ახალგაზრდობის და ადმინისტრაციული სამსახურების ორგანიზებით, აკაკი ხორავას სახელობის სახელმწიფო დრამატულ თეატრში ქალაქური საღამო გაიმართა.

მონატრებული მსმენელს, სენაკელ ქალბატონებს, დედისა და ქალთა დღესასწაულები ყველა თაობისთვის საყვარელმა ანსამბლმა „შვიდეკაცამ“ და ტელენამყვანმა, ზურა ბალანჩივაძემ მიულოცეს.

საღამოს მუნიციპალიტეტის მერი, ვახტანგ გაღლია, ადგილობრივი თვითმმართველობის წარმომადგენლებთან ერთად დაესწრო.

ინფრასტრუქტურული პროექტები

სამეგრელო-ზემო სვანეთის სახელმწიფო რწმუნებულის მოადგილე, ლუდუკ ხასია და სენაკის მუნიციპალიტეტის მერი, ვახტანგ გაღლია, შესაბამისი სამსახურების წარმომადგენლებთან ერთად, მუნიციპალიტეტში, სტიქიის შედეგების სალიკვიდაციო ღონისძიებების და საგზაო ინფრასტრუქტურის მოწყობის ფარგლებში მიმდინარე სამუშაოებს გაეცნენ.

2022 წლის ივნისის წყალდიდობის შედეგების სალიკვიდაციო ღონისძიებები, მუნიციპალიტეტის მასშტაბით, აქტიურად მიმდინარეობს შემდეგ ლოკაციებზე:

ლელე ფიცუ1-ის დაზიანებული საყრდენი

კედლების აღდგენა-რეკონსტრუქცია თეფანისა ქუჩიდან რკინიგზამდე, თავისი შენაკადებით;

ლელე ფიცუ 2-ის დაზიანებული რკინა-ბეტონის ჯებირების აღდგენა-რეკონსტრუქცია, ჩხეთიას ქუჩიდან რკინიგზამდე, თავისი შენაკადებით;

დაზიანებული რკინა-ბეტონის ჯებირების და ხიდ-ბოგირების აღდგენა-რეკონსტრუქცია, სამხედრო ქალაქიდან თეკლათის მიმართულებით.

2023 წლის 11-13 იანვრის ქარიშხლის შედეგების სალიკვიდაციო ღონისძიებების ფარგლებში, მრავალბინიანი საცხოვრებ-

ლი კორპუსების დაზიანებული სახურავების მოწყობა-რეაბილიტაციის პროცესი მიმდინარეობს ცხრა ლოკაციაზე:

სამხედრო დასახლების №188-ში, №190-ში, №202-ში, №205-ში, ლვინჯილიას ქუჩის №5-ში (ორი კორპუსი),

აკაკი ელიავას №21-ში, ურიდიას ქუჩის №26-ში, ცაგარელის ქუჩის №27-ში.

რწმუნებულის მოადგილე და მუნიციპალიტეტის მერი ასევე გაეცნენ ხორშის ადმინისტრაციულ ერთეულში, ხიდიდან სტადიონამდე მიმავალი გზის ცემენტო-ბეტონის საფარით მოწყობის პროცესს.

აღნიშნულ ლოკაციაზე, საგზაო ინფრასტრუქტურის მოწყობის სამუშაოები პირველად ხორციელდება.

პროექტის დასრულების შედეგად ადგილობრივი მოსახლეობის ნინაშე ათწლეულების მანძილზე მდგარი პრობლემა გადაიჭრება.

მუნიციპალიტეტის მერიის
საზოგადოებასთან
შუამთავრობის და ინფორმაციული
შუარუნველყოფის განყოფილება

მუნიციპალიტეტის საკრებულო

2023 წლის 27 თებერვალს, გაიმართა სენაკის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს სხდომა. საკრებულოს თავმჯდომარე, საბა ოდიშარია უძღვებოდა.

დღის წესრიგის მიხედვით გათვალისწინებული იყო შვიდი საკითხის განხილვა:

1. სენაკის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს 2023 წლის 27 თებერვლის სხდომის დღის წესრიგის დამტკიცების თაობაზე.

მომხსენებელი იყო, სენაკის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარე, საბა ოდიშარია,

2. სენაკის მუნიციპალიტეტის მერიის შიდა აუდიტის სამსახურის 2022 წლის შესრულებული წლიური ანგარიშის მოსმენისა და შეფასების თაობაზე.

მომხსენებელი იყო, სენაკის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს საფინანსო-საბიუჯეტო კომისიის თავმჯდომარე, ბადრი კალანდარიშვილი,

3. „სენაკის ადმინისტრაციულ საზღვრებში მდებარე 3 ერთეული გარე განათების ბოძის ნაწილი/წერტილის სს „სილენტიასთვის“ პირდაპირი განკარგვის ნუსით, სარგებლობის უფლებით გადაცემაზე თანხმობის და

წლიური საიჯარო ქირის ოდენობის განსაზღვრის თაობაზე“.

მომხსენებელი იყო, სენაკის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს ქონების

მართვისა და ეკონომიკური საკითხების კომისიის თავმჯდომარე, ბადრი ხურცია,

4. „ა(ა)იპ სენაკის სათემო განათლების ცენტრი“-სათვის მუნიციპალიტეტის საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონების ს/კ 44.01.37.034 უსასყიდლო სარგებლობის უფლებით გადაცემაზე თანხმობის მიცემის თაობაზე“.

მომხსენებელი იყო, სენაკის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს ქონების მართვისა და ეკონომიკური საკითხების კომისიის თავმჯდომარე, ბადრი ხურცია,

5. სენაკის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს გენდერული თანასწორობის საბჭოს 2023-2024 წლების სამოქ-

მედო გეგმის დამტკიცების თაობაზე. მომხსენებელი იყო, სენაკის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარე, საბა ოდიშარია,

6. სენაკის მუნიციპალიტეტის მერიისთვის „მერების შეთანხმება კლიმატისა და ენერჯეტიკის თაობაზე“ მიერთებაზე თანხმობის მიცემის შესახებ.

მომხსენებელი იყო, სენაკის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს სივრცითი ტერიტორიული დაგეგმარებისა და ინფრასტრუქტურის კომისიის თავმჯდომარე, გიგა წურწუშია.

7. „სენაკის მუნიციპალიტეტის 2023 წლის ბიუჯეტის დამტკიცების შესახებ“ სენაკის მუნიციპალიტეტის 2022 წლის 23 დეკემბრის N13 დადგენილებაში ცვლილებებისა და დამატებების შეტანის თაობაზე“.

მომხსენებელი იყო სენაკის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს საფინანსო-საბიუჯეტო კომისიის თავმჯდომარე, ბადრი კალანდარიშვილი, თანამომხსენებელი: იყო სენაკის მუნიციპალიტეტის მერიის საფინანსო-საბიუჯეტო სამსახურის უფროსი, დონარა ალანია.

2023 წლის 16 მარტს, გაიმართა სენაკის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს ფრაქცია „ქართული ოცნება - დემოკრატიული საქართველო“ სხდომა. სხდომას, ფრაქციის თავმჯდომარე, ლევან ჯინორია უძღვებოდა.

დღის წესრიგის მიხედვით გათვალისწინებული იყო ორი საკითხის განხილვა.

1 სენაკის მუნიციპალიტეტის

საკრებულოს ფრაქცია „ქართული ოცნება - დემოკრატიული საქართველო“ თავმჯდომარის მოადგილის, ირაკლი ცხეტიას, განცხადების განხილვა, თანამდებობიდან გადადგომის თაობაზე.

მომხსენებელი სენაკის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს ფრაქცია „ქართული ოცნება-დემოკრატიული საქართველო“ თავმჯდომარე, ლევან ჯინორია.

2023 წლის 2 მარტს, გაიმართა სენაკის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს რიგგარეშე სხდომა.

საკრებულოს რიგგარეშე სხდომას, საკრებულოს თავმჯდომარე, საბა ოდიშარია უძღვებოდა.

დღის წესრიგის მიხედვით გათვალისწინებული იყო ორი საკითხის განხილვა:

1. სენაკის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს 2023

წლის 2 მარტის რიგგარეშე სხდომის დღის წესრიგის დამტკიცების თაობაზე.

2 საქართველოს ორგანული კანონის „საქართველოს საარჩევნო კოდექსი“ შესაბამისად, სენაკის მუნიციპალიტეტის ტერიტორიაზე წინასაარჩევნო კამპანიის (აგიტაციის) ჩატარებისათვის გასატარებელი ღონისძიებების შესახებ.

ორივე საკითხზე მომხსენებელი იყო, სენაკის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარე, საბა ოდიშარია.

2023 წლის 16 მარტს, გაიმართა სენაკის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს სამანდატო, საპროცედურო საკითხთა და ეთიკის კომისიის სხდომა.

სხდომას, კომისიის თავმჯდომარე, ირაკლი კალანდარიშვილი უძღვებოდა.

დღის წესრიგის მიხედვით გათვალისწინებული იყო ერთი საკითხის განხილვა.

1. სენაკის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს ფრაქცია „ქართული ოცნება-დემოკრატიული საქარ-

თველოს“ თავმჯდომარის მოადგილის თანამდებობიდან გადაყენების და მოადგილის თანამდებობაზე არჩევის ცნობად მიღების თაობაზე.

მომხსენებელი სენაკის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს სამანდატო, საპროცედურო საკითხთა და ეთიკის კომისიის თავმჯდომარე, ირაკლი კალანდარიშვილი.

ალექსი დეშურიანი, საკრებულოს აპარატის უფროსი სპეციალისტი საინფორმაციო საკითხებში

დაგაღებინან-79

„ყოველი შარტავა -თაობათა ღირსეული მაგალითი“

7 მარტს საქართველოს ეროვნულ გმირს, სენაკის გამორჩეულ შვილს, სამშობლოსათვის თავდადებულ მამულიშვილს, ბატონ ჟიული შარტავას 79 წელი შეუსრულდებოდა. აღნიშნულ თარიღთან დაკავშირებით, ჟიული შარტავას მუ-

ვა, ნინო ქორჩილაგა, ესმა ნაროშვილი, სოფო ზარანდია, ისტორიის პედაგოგი ირმა კუპრეიშვილი.

მუზეუმების საგამოფენო დარბაზებში მოსულ დამთვალეობებზე მებრუნობას უწევდნენ ქალბატონები: ნანა ფირცხალაგა, გრილა მირგატი, ლალი გულუა და მაია ლაშქარავა. ფოტომასალაზე კი მუშაობდა ხათუნა ჭაავა.

მრავალფეროვნება გამოარჩევდა მეორე საჯარო სკოლის ჟიული შარტავას კლას-კაბინეტში, მეოთხეკლასელებთან, პედაგოგ მეგი გრიგოლის მიერ ჩატარებულ ღია გაკვეთილს: „ჟიული შარტავა-თაობათა ღირსეული მაგალითი“. საკლასო ოთახში უხვად იღვრებოდა თავლის სანთლის სურნელი, ცრემლი ერთვოდა ღონისძიების მონაწილე მოსწავლეთა ამაღლებულ განწყობილებას.

მოსწავლეებმა (თამარ ადამიამ, მელანო ფაცაცამ, დეა ოკუჯავამ, მათა ყურაშვილმა, ლუკა კანკავამ, მკა გოგინაშვილმა, ანდრია ბესელიამ, ეგრისი კორტავამ, ანასტასია ზარანდია, ოთარ გვათუამ, ბარბარე ზუხბაიამ, თეკლა ჯალალონიამ, გაბრიელ წულეისკირმა, დავით შამათავამ, ქეთევან კუჭავამ, ირაკლი კინწურაშვილმა) დამსწრეთა გაცნეს ჟიული შარტავას ცხოვრების ცალკეული წლები, გააცოცხლეს აფხაზეთში სამშობლოსათვის მისი გმირულად თავდადების ეპიზოდები.

გაკვეთილი დასრულდა ტელეკომპანია TV-4-ის მიერ გადაღებული სატელევიზიო დოკუმენტური ფილმის „ორივე მხარეს საქართველო“ (ავტორი თათია ნანობაშვილი) ფრაგმენტების ჩვენებით.

გაკვეთილის დასასრულს დამსწრეთ სიტყვით მიმართა ქალბატონმა მარინე აბრამიამ. მან კიდევ ერთხელ ხაზი გაუსვა სამშობლოსათვის თავდადებული გმირების თავგანწირვას, რომლებიც უკვდავების შარავანდედით შეიმოსნენ და თავიანთი ცხოვრება-მოღვაწეობით, ბრძოლის გზით გაუხუნარ მაგალითად დარჩნენ შთამომავლების მესხიერებაში. ამასთან მ. აბრამიამ დამსწრეთა ყურადღება მიმართა უკრაინაში მიმდინარე საომარ მოქმედებებისა და თურქეთში, მიწისძვრით დატრიალებული მძიმე ვითარებისკენ.

გაკვეთილის მონაწილეებმა წუთიერი ღუმით პატივი მიაგეს გარდაცვლილთა ხსოვნას.

ღია გაკვეთილის მონაწილეთ სიტყვით მიმართეს ქალბატონებმა: ლალი გულუამ, ნატო საჯავამ და ნათია თოდუამ.

სკოლის დირექციამ მადლობა გადაუხადა პედაგოგ მეგი გრიგოლიას, გაკვეთილის დაგეგმვის ღვაწაში ჩანაფიქრისა და მისი ღირსეულად ჩატარებისათვის, სტუმრებს კი - პედაგოგისათვის სათანადო დახმარებისა და გაკვეთილის პროცესში მონაწილეობის მიღებისათვის.

7 მარტს, დილით, მუზეუმის თანამშრომლებმა წუთიერი ღუმით პატივი მივადეთ ჟიული შარტავას, მისი ოჯახის გარდაცვლილ წევრებს და აფხაზეთის ომის გმირებს, ჩვენს თანაქალაქელებს: გენო ადამიას, გურამ გაბესკირიას, ნოდარ კანკიას, ლევან ჭუბაბრიას, რობერტ სანიკიძეს, ოთარ გოგოხიას, ლინა ეჯიბიას, რომლებმაც სამშობლოს ერთიანობისთვის განირცხ თავი და მომავალ თაობას მამულიშვილობის წარუშლელი მაგალითები დაუტოვეს.

განათლების რესურსცენტრის ხელმძღვანელობასთან და სკოლის დირექციასთან შეთანხმებით, სკოლებში სასწავლო პროცესი დაიწყო წუთიერი ღუმით.

შემდეგ შევეუერთდით ქალაქის ცენტრში ჟიული შარტავას ბიუსტთან შეკრებებს და ყვავილებით შევამკეთ ჟიულის, ხოლო აფხაზეთის სკვერში -გენო ადამიას, გურამ გაბესკირიასა და ნოდარ კანკიას ბიუსტები.

წმინდა იოანე ნათლისმცემლის საკათედრო ტაძარში დავესწართ დეკანოზ იოანე კუპრეიშვილის მიერ აღვლენილ საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის დასაცავად აფხაზეთში დაცემულ პირთა სულების მოსახსენიებელ პანაშვიდს.

დღის ბოლოს დაგვიკავშირდა სენაკის საპატრიო მოქალაქე, ქალბატონი ცისანა შარტავა. მან კეთილი განწყობა და დიდი სიყვარული გამოხატა 7 მარტის შეკრების მონაწილეებისადმი. „მადლობა ჩემი ძმის-ჟიულის, შარტავების ოჯახის გარდაცვლილი წევრებისა და აფხაზეთის ომში დაღუპული ჩვენი თანაქალაქელების მოგონებისათვის. მადლობა მუნიციპალიტეტის ხელმძღვანელობას ყურადღებისათვის. მადლობა და დიდი სიყვარული მუზეუმების მთელ კოლექტივს...“

ზემოთ აღნიშნული დღე იყო ტკივილით, მონატრებითა და გამარჯვების რწმენით გაჯერებული...

მზია ჭაბაძე, ჟიული შარტავას მუზეუმის თანამშრომელი

ისტორიის

კვალდაკვალ

21 მარტი ქართული ჟურნალისტიკის დღეა. რედაქცია მუნიციპალიტეტის მედიის წარმომადგენლებს, ვეტერან ჟურნალისტებს ულოცავს ამ დღეს.

რეგიონული მედიის განვითარების გარიჟრაჟზე, ჩვენი მხარის პირველი გაზეთიდან („კომუნა“) შემოგთავაზებთ ერთ-ერთ პუბლიკაციას, იმის საილუსტრაციოდ, თუ როგორ იყო წინამორბედი კალმონის ნერის, ქცევის, სადაო საკითხთა გადაწყვეტის, მედიისადმი დამოკიდებულების... კულტურა.

ამხანაგო რედაქტორი!

გაზეთ „კომუნა“ №7-ში მოთავსებულია ქოლონის თემიდან D, M,-D3E -ს წერილი, რომელშიც ის ბრალს მდებს იმაში, ვითომც მე განმეზარაბოს ქოლონის თემის კოოპერატივის შეერთება მარნის თემის კოოპერატივთან და გაერთიანებული კოოპერატივის დაკავშირება სამტრედიის რაიკოოპერატივთან; ვითომც ასეთი დადგენილება კი გამოეყენებინათ მარნის თემის აღმასკომს. ვინაიდან ამ საქმეში არც მარნის აღმასკომს და არც პირადად მე არავითარი მონაწილეობა არ მიმიღია, ამიტომ ზემოხსენებულ D, M,-D3E -ს ვინვევ მედიატორულ სასამართლოში, ვადას ვაძლევ დიდიან ამის გამოქვეყნებისა 15 დღეს; მტყუნამ მხარემ გაზეთ „კომუნა“-ს სასარგებლოდ გადაიხადოს 30 მანეთი ოქროთი და საქმის ვითარება იქნეს გაზეთის საშუალებით გამოქვეყნებული. ჩემის მხრით მედიატორეთ ვასახელებ სენაკის მაზრის პროფკავშირის თ-რე ამხ. ალექსანდრე ოჩიგავას.

მარნის თემის აღმ.თავ. პ.ნოდია გზეთი „კომუნა“, 1923 წლის №8

„ჟურნალისტიკა – ცხოვრების წესია“

უდაოდ დასაფასებელია ჭეშმარიტი ჟურნალისტიკის საქმე, რადგან ის კოლონიალურ შრომასა და პასუხისმგებლობას მოითხოვს. განსაკუთრებით იმ ჟურნალისტებისა, რომლებიც ხალხის ცხოვრებით ცხოვრობს, ხალხს ეიმედება, მათ პრობლემებსა და გასაჭირზე საუბრობს. დღესდღეობით, როდესაც ინტერნეტმა და ელექტრონულმა მედიამ მოიცვა სამყარო, საბედნიეროდ ბეჭდურმა სიტყვამ მაინც შეინარჩუნა ხიბლი და მკითხველის სიყვარული.

პირველი „ქართული გაზეთი“ 1819 წელს დაარსდა. მისი თავდაპირველი სახელი „საქართველოს გაზეთი“ იყო. ხოლო შემდეგ „ქართული გაზეთი“. სწორედ აქედან იწყება ქართული ჟურნალისტიკის ისტორია.

21 მარტი ქართული ჟურნალისტიკის დღედ 1993 წელს ჟურნალისტთა ფედერაციამ და თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტმა დაანება.

ჟურნალისტიკის დღესთან დაკავშირებით ნომრის სტუმარია ლიზა ჭიათავა, სენაკის №1 საჯარო სკოლის კურსდამთავრებული. იგი ახლა ეუფლებს ჟურნალისტიკის ამ მეტად რთულ და საპასუხისმგებლო პროფესიას.

ლიზა შავი ზღვის საერთაშორისო უნივერსიტეტში სწავლობს. სოციალურ, ჰუმანიტარულ და განათლების მეცნიერებათა ფაკულტეტზე, ძირითადი სპეციალობაა ჟურნალისტიკა.

საინტერესოა ჩვენი დამწყები ჟურნალისტის პირველი შთაბეჭდილებები და მოსაზრებები პროფესიის შესახებ.

ლიზა რა პარალელს გაავლებს სასკოლო და საუნივერსიტეტო ცხოვრებას შორის.

ჩემი აზრით ეს ორი განსხვავებული ცნებაა. სასკოლო ცხოვრებაც ხომ თავის მხრივ, რამდენიმე ნაწილად იყოფა. ეგრეთ წოდებული დანყებითების ასაკი, სადაც შენს სასკოლო ცხოვრებას მთლიანად ოჯახი და სკოლა განსაზღვრავს. შემდეგ მოდის უკვე შეგნებული პერიოდი, მოსწავლის ცხოვრებაში, სადაც ის თავად იღებს პასუხისმგებლობების ნაწილს და უკვე შემდგომ დგება დამამთავრებელი კლასების სასკოლო ცხოვრება, რომელიც ერთგვარი შესავალია სტუდენტური ცხოვრებისა. საუნივერსიტეტო ცხოვრება მთლიანად დამოკიდებულია სტუდენტზე, მის მონდომებაზე, შრომისუნარიანობაზე, ინტერესზე... სტუდენტური თვითმმართველობა ძალიან დიდ როლს თამაშობს საუნივერსიტეტო ცხოვრებაში. სკოლის მოსწავლეები თითქოს შებლუდულნი არიან ამ მხრივ, ერთი რაც დანამდვილებით შემიძლია ვთქვა, სტუდენტებიც და მოსწავლეებიც აუცილებლად, სრულფასოვნად უნდა იყვნენ ჩართულები იმ დანესებულების ცხოვრებაში, რომელიც მათ განათლებასა და მომავალზე ზრუნავს.

რამ განაპირობა შენი პროფესიული არჩევანი, ჟურნალისტიკის პროფესიის სიყვარულმა თუ ახლობელთა რჩევამ.

ჩემი პროფესიული არჩევანი, რა თქმა უნდა საკუთარმა სურვილმა განაპირობა. მოგეხსენებათ, როგორც წესი

პროფესიის არჩევის დროს ოჯახის ყველა წევრი იღებს მონაწილეობას. ჩემთან მზავსი შემთხვევა არ ყოფილა, რაც მახარებს.

თვლი თუ არა, რომ ჟურნალისტიკის უპირველესი თვისება უნდა იყოს გამბედაობა და სწორი პოზიციის დაკავება.

ჟურნალისტიკის უპირველესი თვისება და მოვალეობაა იყოს გამბედავი და შეეძლოს სწორი პოზიციის დაკავება. მორცხვი და მშობარა ადამიანი ვერ იქნება ჟურნალისტი.

მომავალში სად მოიაზრებ საკუთარ თავს: პრესაში, ტელევიზიასა თუ რადიოში.

მინდა საკუთარი თავი ყველგან გამოვცადო, იქნება ეს ტელევიზია, რადიო თუ პრესა, მაგრამ ჩემს გულთან ახლოს უფრო ტელევიზიაა.

ჟურნალისტიკის დღესთან დაკავშირებით რას უსურვებ შენს თანაკურსელებს და საერთოდ ქართველ ჟურნალისტებს.

პირველ რიგში ყველა ჟურნალისტს ვულოცავ 21 მარტს. სამწუხაროდ უხვადაა დილექტანტი ჟურნალისტები, რომელნიც თითქოს პროფესიას დაუფლავებინ, მაგრამ ამ დროს ტელეეკრანზე აშკარად ჩანს, რომ ისინი არ არიან მონდობით ჟურნალისტები. ასეთ ჟურნალისტებს მოეუნოდები პროფესიონალიზმისკენ. ჟურნალისტიკა ხომ მხოლოდ პროფესია არ არის, ეს ცხოვრების წესია.

გაზეთ „კოლხეთის“ რედაქცია ყველა ჟურნალისტს ულოცავს პროფესიულ დღეს. უსურვებს, რომ ყოფილიყვნენ ობიექტურები, მიზანსწრაფულები, წარმატებულები პროფესიულ საქმიანობაში, ჩვენს პირველკურსელ რესპონდენტს წარმატებებს საყვარელი პროფესიის დაუფლებაში.

მარიკა მიძაპერიძე

„კვითხულობ იმაზე მეტს, ვიდრე ადრე“

მნიშვნელოვანია, ოჯახი თუ სამსახური? ქალის მხრებს მიიმე ტვირთად ხომ არ აწევს ორივე ერთად?

ჩემთვის ორივე ძალიან მნიშვნელოვანია, ოჯახიც და სამსახურიც. ვთვლი, რომ ქალმა უნდა მოახდინოს საკუთარი თავის რეალიზება. მისასაღებელია, რომ თანამედროვე ქალები აქტიურად მონაწილეობენ საზოგადოებრივი ცხოვრების ყველა სფეროში. თუმცა ქალი პირველ რიგში უნდა იყოს კარგი დედა, კარგი მეუღლე, კარგი დიასახლისი. ძლიერია ის ქალი, რომელიც კარგად უთავსებს სამსახურეობრივ მოვალეობას და საოჯახო საქმიანობას ერთმანეთს.

მე მიმაჩნია, რომ სამსახური არის ოჯახი, სადაც უფრო მეტ დროს ატარებ, ვიდრე სახლში, მიუხედავად ჩემი ასაკისა, ერთი ნუთითაც არ ვფიქრობ, რომ სამსახური ჩემთვის მიიმე ტვირთია.

რას უსურვებთ ქალბატონებს?

ყველა ქალბატონს ვულოცავ გაზაფხულის ამ ლამაზ დღესასწაულს, ბედნიერი დღეები გქონოდეთ, ცხოვრება ისე გაგველოთ, რომ დაკარგული წლების სინანული არ გაგყვოდ.

უფლის წყალობა დაგბედებოდეთ, არ მოგაკლდეთ სიხარული, სიყვარული, სიკეთის კეთების სურვილი, მთავარია ერთმანეთი გვიყვარდეს, სიყვარული კი ყოველივე სიკეთის საწყისია. ეს საწყისი არ მოგვლავლებს.

როგორი გახსოვთ „კოლხეთი“, რას უსურვებთ 100 წლის გაზეთს.

„კოლხეთი“ ჩვენი რაიონის მემკვიდრეა. მის ფურცლებზე ობიექტურად აისახებოდა სენაკის ყველა მნიშვნელოვანი ფაქტი თუ მოვლენა. რედაქცია ყოველთვის დაკომპლექტებული იყო ნიჭიერი ჟურნალისტებით. რაც თავი მახსოვს ყოველთვის მოუთმენლად ველოდებოდი ახალი ნომრის გამოსვლას.

ვულოცავ იუბილეს საუკუნოვანი ისტორიის მქონე გაზეთს, რედაქციის თითოეულ თანამშრომელს. წარმატებებსა და ერთგული მკითხველის სიმრავლეს გისურვებთ, მრავალი წელი ღირსეულად გეტარებიანოთ ღირსეული გაზეთის სახელით.

გასული წლის სტიქიამ (წყალდიდობა) დიდი ზარალი მომაცენა. ძალიან დიდი დახმარება გამინია მუნიციპალიტეტის მერიამ. ვსარგებლობ შემთხვევით და მადლობას ვუხდებ მუნიციპალიტეტის მერს, ბატონ ვახტანგ გადელიას დახმარებისათვის და გულისხმიერებისათვის.

მშენიერი და სათნო ქალბატონო, გილოცავთ 3 და 8 მარტის დღესასწაულს. ჯანმრთელობასა და დღეგრძელობას გისურვებთ. თქვენთან ერთად ვულოცავთ ყველა დედას, ქალს, მეგობარს, კოლეგას. ღვთის მადლი ყოველთვის იყოს თქვენი და ყველას მფარველი.

მაია ბერბაია

ვამაყობთ მათი მიღწევებით

„ნიგნების თარო“ ახალგაზრდული ლიტერატურული შოუა, რომლის თემატიკას ლიტერატურასთან ერთად სხვადასხვა შემეცნებითი სფერო წარმოადგენს. „ნიგნების თაროს“ სასკოლო სეზონში რჩეული 32 სკოლის გუნდი მონაწილეობს. თითოეულ გუნდში სამი, მე-10, მე-11, ან მე-12 კლასის მოსწავლეა. სტუდენტურ სეზონში კი მთელი საქართველოს უმაღლესი სასწავლებლების საუკეთესო 16 გუნდი ეჯიბრება ერთმანეთს.

უკვე მერამდენედ გვახარებენ თავიანთი მიღწევებით წმინდა ალექსი შუშანიას სახელობის სკოლა-გიმნაზიის აღსაზრდელები, რომლებიც წარმატებით ასპარეზობენ სხვადასხვა კონკურსებში, სასწავლო-შემოქმედებით კონფერენციებში, ოლიმპიადებში, სპორტულ შეჯიბრებებში და ჯილდოვდებიან შესაბამისი დიპლომებით, სერტიფიკატებით, ფასიანი საჩუქრებით.

დღეს ჩვენი სტუმარია XII კლასის მოსწავლე, თბილისი ბანკის სტიპენდიანტი, ნიჭიერი, მიზანდასახული მამუკა ლაშქარავა, რომელიც ანზორ კოკაიასა და ლევან ჭანტურისთან ერთად წარმატებით მონაწილეობს „ნიგნების თაროს“ ბოლო სეზონში.

მამუკა გილოცავთ წარმატებას, მოგიყვები პროექტის შესახებ.

„ნიგნების თარო“ მოსწავლეებს გვაძლევს საშუალებას გამოვავლინოთ საკუთარი შესაძლებლობები. მონაწილეობის მისაღებად გავიარეთ გასაუბრება. თამაში სამი ეტაპისგან შედგება: პირველ ეტაპზე გუნდები ცხრა ლიტერატურულ რაუნდს თამაშობენ. სწორი პასუხი სამი ქულით ფასდება, დამატებითი დროის განმავლობაში გამოცნობის შემთხვევაში – ორი ქულით, თუ პასუხის გასაცემად ნამყვანის მინიშნება გახდა საჭირო – ერთი ქულით.

მეორე ეტაპზე მონაწილეები ერთმანეთს გუნდურად ეჯიბრებიან ქართული თემატიკის კითხვების გამოცნობაში. ამ

რაუნდში სამი ორქულიანი შეკითხვა: ისტორიაში, გეოგრაფიასა და კულტურაში. მეორე ეტაპი გრძელდება ზოგადი რაუნდებით, რომლებიც სამი კითხვისგან შედგება და მოთამაშეები ინდივიდუალურად ეჯიბრებიან ერთმანეთს ხელოვნებაში, მეცნიერებასა და სპორტში. კითხვის სწორი პასუხი ფასდება ორი ქულით, დამატებითი დრო და ნამყვანის მინიშნება მეორე ეტაპზე არ მოქმედებს.

მესამე ეტაპით თამაშს ასრულებს ბლიც-ტური. ბლიცში მხოლოდ ერთი მოსწავლე მონაწილეობს, რომელსაც გუნდი თავად ირჩევს. მისი აზვადანა, რაც შეიძლება მეტ კითხვას უპასუხოს ერთი ნუთის განმავლობაში. თითოეული სწორი პასუხი ფასდება ერთი ქულით.

გამარჯვებულია ის გუნდი, რომელიც ჯამურად მეტ ქულას დააგროვებს. პროექტის მონაწილეები ნიგნებით, პლანშეტებით, ვაუჩერებით და სხვადასხვა პრიზით საჩუქრდებიან, პროექტის გამარჯვებული გუნდები კი დიდ ბრიტანეთში, კემბრიჯის საზაფხულო სკოლაში მიემგზავრებიან.

ჩვენ დავამარცხეთ ხევაშენისა და თბილისის №50 საჯარო სკოლის გუნდები და მეოთხედფინალში გადავვადით. მე და ჩემი მეგობრები აქტიურად ვემზადებით მეოთხედფინალისთვის.

ბლიც-ტურში 18 სწორი პასუხი დააგროვე, ეს იყო ჩემი აზრით საუკეთესო შედეგი, შენ როგორ შეაფასებდი საკუთარ თამაშს?

ჩემთვის ყველაზე საინტერესო იყო სწორედ ბლიც-ტურნირი. თუმცა ძალიან კმაყოფილიც არ ვარ, რადგანაც შემიძლო უკეთესი შედეგიც მიმეღო.

თქვენი სკოლაში ტარდება ინტელექტუალური თამაში „რა, სად, როდის“, რომელიც მონაწილეობას დემოკრატიის „მამუკა ლაშქარავას ექსპედიცია“.

ეს არის მოსწავლეთა თვითმმართველობისა და ინტელექტუალების მიერ ორგანიზებული თამაშების სერია „რა, სად, როდის“. 10 თებერვალს შედგა ორი თამაში. მე და ჩემმა გუნდის წევრებმა მოვიპოვეთ პირველი გამარჯვება და ფინალში გასვლის შანსი. მომდევნო თამაში გაიმართება 17 მარტს.

შენი სამომავლო გეგმები?

რაც შეეხება ჩემს სამომავლო გეგმებს, უკვე გადამწყვეტილი მაქვს მომავალი პროფესია, ვაპირებ ჩავაბარო საერთაშორისო ურთიერთობებზე. ამ ეტაპზე ჩემთვის მნიშვნელოვანია სკოლის წარმატებით დასრულება და აქტიური მომზადება ეროვნული გამოცდებისათვის.

ვის მიულოცავდი ქალთა დღესასწაულს?

ჩემს დედას, პედაგოგებს, კლასელებს, ქალბატონებს ყველას ვულოცავ გაზაფხულის დღესასწაულს. ვუსურვებ ჯანმრთელობას, სიკეთეს, სიხარულს, გაზაფხულივით ლამაზი, ფერადოვანი და სიცოცხლით სავსე ყოფილიყოს თითოეული მათგანის ცხოვრება.

მადლობას გიხდით ჩემი მიღწევების წარმოჩენისათვის

კიდევ ერთხელ ვულოცავთ მამუკას და მის მეგობრებს მოპოვებულ წარმატებას, გვჯერა რომ ფინალშიც გაიმარჯვებენ და გვასახებლებენ. ჩვენ ვამაყობთ მათი მიღწევებით.

მაია შუშაბერიძე

„დედაქალაქის მაყურებელი ოცაციით“

გვახარებს ჩვენი საამაყო, დიდი წარსულისა და ტრადიციების მქონე თეატრის მიღწევები. ამჯერად თეატრის დასი თბილისში იყო მიწვეული, სადაც დედაქალაქის უპირველეს თეატრში გამართა სპექტაკლი და თეატრალური საზოგადოების, მაყურებელთა... განსაკუთრებული მოწონება დაიმსახურა. რედაქცია გულწრფელად გილოცავთ ამ დიდ გამარჯვებას.

თეა წულუკიანი – საქართველოს კულტურის, სპორტის და ახალგაზრდობის მინისტრი

შესანიშნავი თანამშრომლობა შედგა აკაკი ხორავას სახელობის პროფესიული სახელმწიფო დრამატული თეატრისა და ჩვენს განუმეორებელ შოთა რუსთაველის სახელობის ეროვნულ თეატრს შორის. ამ სეცენაზე ვიხილეთ ვახტანგ ნიკოლაძის მიერ დადგმული სპექტაკლი. ჩვენ ვნახეთ დედაქალაქის გახარებული მაყურებელი, რომელიც ოცაციით შეხვდა რეგიონის თეატრს. სენაკის თეატრმა აჩვენა, რომ მათ შეუძლიათ გააკვირონ თბილისელი მაყურებელი.

ვულოცავ ამ დიდ ზეიმს ყველას, განსაკუთრებით სენაკს და რასაკვირველია მადლობას მოვასხენებ სენაკის თეატრს, მის შემოქმედებით დასს. ასევე ბატონ რობერტ სტურუას და რუსთაველის თეატრს ასეთი შესანიშნავი თანამშრომლობისთვის.

სოფი ჩალაშვილი- მსახიობი

„ძალიან გახარებული ვარ, რომ დღევანდელი დღე და ჩვენი სპექტაკლი „ჰარპაგონი“ დღეს ასე წარმატებით გაიმართა. როგორც მსახიობი ძალიან ბედნიერი ვარ, მომეცა შანსი, რომ მეთამაშა შოთა რუსთა-

ველის სახელობის ეროვნული თეატრის ამ არაჩვეულებრივ სცენაზე, ეს არის ყველა მსახიობის ოცნება და ეს იყო ჩემი ოცნებაც, რომელიც ასე გრანდიოზულად ამიხდა. არასდროს არ დამავიწყდება ეს დღე“

ვახტანგ ნიკოლაძე - სენაკის აკაკი ხორავას სახელობის პროფესიული სახელმწიფო დრამატული თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელი

პირველ რიგში მინდა ვთქვა, რომ აკაკი ხორავას სახელობის პროფესიული სახელმწიფო დრამატული თეატრი 142 წელს ითვლის. დიდი ტრადიციის მქონე თეატრმა კიდევ ერთი საოცარი ფურცელი ჩაწერა თავის ისტორიაში. ეს არის მართლაც საოცარი რამ, სენაკის თეატრმა ითამაშა რუსთაველის ეროვნულ თეატრში. ეს სენაკისთვის და კერძოდ ჩვენი თეატრალური დასისთვის არის დიდი მოვლენა. პირადად მე ვარ დიდი ემოციების ქვეშ.

მინდა მადლობა გადავუხადო ყველას, ვინც მონაწილეობა მიიღო ამ დიდ საქმეში. რატემაუნდა ფორმატი არ მომცემს იმის საშუალებას, რომ ყველა სათითაოდ დავასახელო. მაგრამ მინდა ყველაზე

მნიშვნელოვანი ვთქვა. მადლობა სენაკის მუნიციპალიტეტის მერიას და კერძოდ ბატონ ვახტანგ გადელას.

სენაკელებს რომ დაგვიჭირეს მხარი, მადლობა რუსთაველის ეროვნულ თეატრს და ბატონ რობერტ სტურუას ასეთი განსაკუთრებული და გულთბილი მიღებისთვის.

განსაკუთრებული მადლობა კი საქართველოს კულტურისა და სპორტის სამინისტროს და მინისტრს ქალბატონ თეა წულუკიანს, რომელმაც უპრეცედენტო მხარდაჭერა გამოუცხადა არა მარტო სენაკის თეატრს, არამედ მთელ თეატრალურ სივრცეს.

ეს არის დაუვინყარი დღე სენაკის თეატრისთვის.

ირაკლი ადამია - სენაკის აკაკი ხორავას სახელობის პროფესიული სახელმწიფო დრამატული თეატრის დირექტორი

როგორც ვიცით შარშან მსოფლიომ აღნიშნა მოლიერის დაბადებიდან 400 წლისთავი. ჩვენი თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელმა გადამწყვიტა, რომ ეს თარიღი ჩვენს თეატრს ამ მოვლენით აღენიშნა. ბატონმა ვახტანგმა შემომთავაზა ეს როლი და ბუნებრივია დიდი სიამოვნებით დავთანხმდი. რომ არა ხელშეწყობა კულტურის სამინისტრო-

დან და ჩვენი მუნიციპალიტეტიდან... დღევანდელი დღე არ შედგებოდა. 2023 წლის 22 თებერვალი ჩვენი თეატრის არსებობის 142 წლის განმავლობაში ერთ ერთი ყველაზე მნიშვნელოვანი დღეა, ჩვენ ვართ ბედნიერები, ეს დღე ოქროს ასოებით ჩაინერგა ჩვენი თეატრის ისტორიაში.

შოთა რუსთაველის სახელობის ეროვნულ თეატრში

2023 წლის 22 თებერვალი განსაკუთრებული დღე იყო სენაკის თეატრისათვის. თავისი არსებობის საუკუნოვანი ისტორიის მანძილზე, იგი პირველად ჩავიდა რუსთაველის ეროვნულ თეატრში და მაყურებლის წინაშე წარსდგა გახმაურებული სპექტაკლით „ჰარპაგონი“.

კომედიის მეფედ წოდებულმა, მაღალი კომედიის უანრის ფუძემდებელმა ჯან-ბატისტა მოლიერმა 1668 წელს დაწერა პიესა „ჰუნნი“, რომლის მიხედვითაც დაიდგა სპექტაკლი „ჰარპაგონი“. ნაწარმოები ეხება პრობლემებს, რომლებიც ძალზე აქტუალურია. პიესის მთავარი თემაა ადამიანისა და საზოგადოების სწრაფვა მატერიალური კეთილდღეობისაკენ და მის მოსაპოვებლად სულიერი, ადამიანური ღირებულებების უარყოფა. სწორედ მოლიერის სახელს უკავშირდება სენაკის თეატრის პირველი

წარმოდგენა „ძალად ექიმი“, რომლის პრემიერა 1881 წელს გაიმართა, ამიტომაც შეიძლება ითქვას, რომ „ჰარპაგონი“ სენაკის თეატრის რეპერტუარის ისტორიული მემკვიდრეობის გაგრძელებაა.

სპექტაკლის დამდგმელი რეჟისორია - ვახტანგ ნიკოლაძე; მხატვარი - აივენგო ჭელიძე;

კოსტიუმების მხატვარი - სოფი ჩალაშვილი; ქორეოგრაფი - დავით მეტრეველი; მუსიკალური გამფორმებელი - ვახტანგ ნიკოლაძე, ირაკლი ადამია.

ღონისძიებას ესწრებოდა საქართველოს კულტურის, სპორტის და ახალგაზრდობის მინისტრი თეა წულუკიანი, რომლის უშუალო ხელშეწყობითა და

თანადგომით განხორციელდა „ჰარპაგონის“ დადგმა.

სპექტაკლი „ჰარპაგონი“ გამორჩეული სცენოგრაფიით, საინტერესო მუსიკალური და ქორეოგრაფიული გაფორმებით, უღამაზესი სასცენო კოსტიუმებით, ცეკვის პლასტიკით, პარიკებითა და მსახიობების საშემსრულებლო განწყობით,

სრულად პასუხობს მოლიერის დროინდელ ეპოქას. ამიტომაც საქართველოს თეატრალური საზოგადოების ყოველწლიური პრემიით, სეზონის საუკეთესო ქორეოგრაფიული ნამუშევარისათვის დაჯილდოვდა სპექტაკლის ქორეოგრაფი - დავით მეტრეველი.

(გაგრძელება გვ 5)

შეხვდა რეგიონის თეატრს

შოთა რუსთაველის სახელობის ქრონულ თეატრში

(გაგრძელება)

განსაკუთრებულად უნდა აღინიშნოს სპექტაკლის მთავარი პერსონაჟის - ჰარპაგონის როლის შემსრულებლის, სენაკის თეატრის დირექტორის, მსახიობ ირაკლი ადამიას მიერ შესანიშნავი არტისტიზმითა და საოცარი გარდასახვით შექმნილი საინტერესო სახე: ცბიერი, უგულო, ძუნწი ადამიანისა, რომლისთვისაც მხოლოდ მატერიალური კეთილდღეობაა მთავარი, ფული კი ყველაზე და ყველაფერზე ძვირფასია.

ამ როლმა მსახიობს უდიდესი წარმატება და დამსახურებული აღიარება მოუტანა.

საინტერესო და შთამბეჭდავი თამარ აბშილავაკობახიძის მიერ განსახიერებული ფროსინას როლი, მსახიობმა მაღალი პროფესიონალიზმით, დახვეწილი მსახიობური მანერებით, საოცარი გარდასახვით მაყურებლის სიმპათია დაიმსახურა.

ახალგაზრდა, ნიჭიერი მსახიობის სოფი ჩალაშვილის მიერ საოცარი არტისტიზმით, დახვეწილი მანერებით და პროფესიონალიზმით შესრულებულმა მარიანას როლმა და ლამაზად ნამღერმა ფრანგულმა მელოდიამ, რომელმაც განსაკუთრებული, სითბო და სინაზე შეჰმატა სპექტაკლს, ალაფრთოვანა მაყურებელი.

სენაკის თეატრის ძველი თაობის მსახიობებმა: თენგიზ თოფურიძემ და ტარიელ ზურაბაშვილმა, ანსელმისა და ჟაკის როლის შემსრულებლებმა, თავიანთი მსახიობური ოსტატობით კიდევ ერთხელ მოხიბლეს მაყურებელი.

პერსონაჟთა საინტერესო და დასამახსოვრებელი სახეები შექმნეს მსახიობებმა: ლადო კოკაიამ - ვალერი, ზურაბ ზურაბაშვილმა - ლაფლეში, ელგუჯა ნოდარიძემ - კომისარი ლამერლუში. ჯამბულ ჭანტურიამ - ბრანდუან სიმონი, ეკა კოლუამ - კლოდი.

სასიხარულოა, რომ სენაკის თეატრის მსახიობებთან ერთად სპექტაკლში მონაწილეობენ ფოთის თეატრის ახალგაზრდა, ნიჭიერი მსახიობები: რევაზ ინანიშვილის სახელობის პრემია „ალაღე-ს“, საუკეთესო ახალგაზრდა მსახიობი მამაკაცის ჯილდოს მფლობელი - ირაკლი კვერციანი, რომელმაც ჰარპაგონის შვილის, კლეანტის, საინტერესო სახე შექმნა და ანი ანდელუაძე, რომელმაც ელზას როლი მშვენივრად მოიგო და ტაშიც დაიმსახურა.

წარმოდგენას ესწრებოდნენ კუტურის და ხელოვნების სხვადასხვა დარგის წარმომადგენლები: კრიტიკოსები, თეატრმცოდნეები, დედაქალაქის და არამარტო დედაქალაქის სხვადასხვა სფეროს მუშაკები. სენაკის მუნიციპალიტეტის მერი ვახტანგ გადელია, საკრებულოს თავმჯდომარე საბა ოდიშარია და კულტურის სამსახურის უფროსი გივი მისაბიშვილი.

სპექტაკლი სრული ანშლავით ჩატარდა და დამსწრე საზოგადოების დიდი მონონებაც დაიმსახურა. მადლიერი მაყურებელი 20 წუთი უკრავდა ტაშს, იყო ყვავილები, ოვაციები და სენაკელთა გულწრფელი სიხარულის ცრემლები... ეს კი თეატრის დასისტვის გამარჯვება და ნამდვილი დღესასწაული იყო, რასაც უნდა ვუმადლოდეთ სენაკის აკაკი ხორავას სახელობის დრამატული თეატრის ახალ სამატვრო ხელმძღვანელს, უნიჭიერეს რეჟისორს, ჭეშმარიტ ხელოვანს ვახტანგ ნიკოლაევას, რომ არა მისი მაღალი პროფესიონალიზმი, საქმისადმი სწორი მიდგომა და თავდაუზოგავი შრომა, თეატრი უმოკლეს დროში, ასეთი წარმატებული ვერ გახდებოდა და ვერც დედაქალაქის მაყურებლის გაკვირვებას შეძლებდა.

წარმატებულ გასტროლს ვულოცავ სენაკის თეატრის ხელმძღვანელობას, შემოქმედებით ჯგუფს, ტექნიკურ პერსონალს და ყველა იმ ადამიანს, ვისთვისაც ძვირფასია სენაკის თეატრი და სასიხარულოა მისი წარმატება.

სენაკის თეატრს ვუსურვებ შემოქმედებით წინსვლას, საინტერესო სპექტაკლების სიმრავლეს, მაყურებლის სიყვარულს და პატივისცემას.

მარინა ლიფონავა,

სენაკის აკაკი ხორავას სახელობის პროფესიული სახელმწიფო დრამატული თეატრის სალიტერატურო ნაწილის გამგე

„*რომ სუნიქვასსვიი გარეოსყო*“

„ზამთარი მიყვარს, არანაკლებ გაზაფხული“ – გვეუბნება მარტის 29-ში დაბადებული ქალბატონი და შორეთს გახედავს. გორგლად დახვეულ ფიქრს მეტი რა უნდა, დაბზრიალდება, უცებ შემოერღვევა ხვიას ფიქრის ძაფები... ცხოვრების აღმართ-დაღმართიან გზა-შარას დაეფინება დედის ღიმილად, მამის მონატრებად, უდარდელ ხანად, ომის წლებად, ამბებად, შტრიხებად, სურათ-ხატებად. ჩვენი რესპონდენტის ღანვს შუქი გადავლის, თვალბუბნი სხივი გაკრთება – თურმე თავის თავს ხედავს, შორეული ბავშვობა მოტანტალეებს ქუჩაზე.

„მენატრება განვლილი წლები, წარსული მენატრება“... დასცდება ბავთი. ეს ქალბატონი მანანა ბაახია გახლავთ, რაიონის საგანმანათლებლო სფეროში წლების მანძილზე მუხლჩაუხრელად მოღვაწე. წარმოშობით აბაშელია, მშობლები სამედიცინო ინსტიტუტის სტუდენტები ყოფილან, როცა შეუღლებულან, მალე სამამულო ომს მოუხსნია და... მამა სამხედრო ჰოსპიტლის დაბომბვისას, სადაც ქირურგად მუშაობდა, იღუპება. დასაფლავებულია კენისბერგში, სოფელ უშაკოვოს საძმო სასაფლაოზე.

ჩვენმა რესპონდენტმა დაამთავრა ქუთაისის პედაგოგიური ინსტიტუტი, სამსახურეობრივი კარიერა პიონერხელმძღვანლის სტატუსით დაიწყო. შემდეგ რა როგორ -- თავად მოგვიყვება.

ქალბატონო მანანა, განათლების სისტემაში ხანგრძლივი მუშაობის ისტორია გაქვთ, გასახსენებელი ბევრი გექნებათ, მოგვიყვით.

ინსტიტუტის დამთავრების შემდეგ დავინიშნე ცხაკაიის მე-5 საშუალო სკოლაში (დირექტორი პარმენ გოგინავა) უპ ხელმძღვანელად, სადაც საუკეთესო 2 წელი გავატარე. ერთხელაც აქტივზე დირექტორმა აღნიშნა ჩემი ერთგული მუშაობის შესახებ. სხვა დროს, მასწავლებელთა კონფერენციაზე სიტყვით გამოსვლისას, ხელმძღვანელების ყურადღება დავიმსახურე და გადმომიყვანეს სამუშაოდ კომპაგვირის რაიონში. პირველი მდივანი იყო ელენე ადამია. ჯერ სექტორის გამგედ, შემდეგ სასკოლო განყოფილება ჩამაბარეს. ეს იყო აღმავრენის, ჩამოყალიბების, ახალგაზრდული შემართების, ნაყოფიერი მუშაობის წლები.

შემდეგ ამირჩიეს განათლების უმაღლესი სკოლის და სამეცნიერო დაწესებულებების მუშაკთა პროფკავშირის თავმჯდომარედ, სადაც ვიმუშავე 22 წელი. მუშაობა მიხდებოდა ისეთ ღვაწლმოსილ ადამიანებთან, როგორებიც იყვნენ: იერეთიოზ კერძია, ვალერიან უჩაიშვილი, ნოე ჭანტურია, გიორგი ჯანჯღავა, ზურაბ ნაფეტვარიძე, კარლო კალაძე, ზურაბ ხოჭოლავა. ეს იყო ჩემთვის სკოლა-ცხოვრებისეული მეგობრული დამოკიდებულებით, ბედნიერი ვარ, რომ ამ ხალხის გვერდით მიხდებოდა შრომა და მოღვაწეობა. ეს იყო საინტერესო, რთული და ნაყოფიერი წლები, რომელმაც ბევრი რამ შემიძინა. იყო სირთულეც, იყო კონკურენციაც, მაგრამ ყოველთვის ზურგს მიმაგრებდა ჩემი საყვარელი უფროსი თაობა - განათლების განყოფილების სრული შემადგენლობა, სკოლათა დირექტორები, ღვაწლმოსილი პედაგოგები, რომლებიც ჩემს მესხიერებაში დარჩნენ უერთგულეს ადამიანებად. მათთან გავიარე „სკოლა აკადემია“, თუმცა თვითკამყოფილი არ ვარ. მიუხედავად დიდ ხნის გავლისა, ის წლები დაუფიქრებელია ჩემთვის. ჩვენი ხელმძღვანელი, ბრძენკაცი, ბატონი კალე შარტავა იყო კაცი-მასწავლებელი, რომელიც ყოველგამოთქმულ აზრში სიბრძნეს დებდა. ქონდა განსხვავებული, ხალხში მორაული იუმორი. მასთან სუფრასთან მოხედრდა იყო დიდი სკოლა, იყო პუნქტუალური, დათქმულ დროში ყველაფერს ასწრებდა. თამადად მას არ ირჩევდნენ, ის ამ სტატუსით მიდიოდა სუფრაზე და ყველას აფრთხილებდა, თამადაზე მეტი არ ილაპარაკო-

თო. აქაც დაცული იყო სუფრის ადათ-წესები. მოღვაწე უყვარდა, მაგრამ ყველაზე ბედნიერი იყო, როცა შუა ქვალონის კოლორიტულ რესტორანში მოხვდებოდა. ძალიან უყვარდა იქაურობა, წარმოშობით იქედან იყო. ბევრი რამ მასსოვს მაგ სულმნათი ადამიანისაგან და მისი მეუღლისაგან, ქალბატონი ფენია დარასელიასაგან. ნათელში იყოს მათი სულელები. ოთხმოცდაათიან წლებში, ოჯახური მდგომარეობის გამო საცხოვრებლად თბილისში გადავედი. ჩემი სული და გული სენაკში დარჩა. გამყვა უფროსი მეგობრების დიდი სიბო და სიყვარული. თავიდან ვმუშაობდი გაზეთ „გრაალში“, რომლის რედაქტორი იყო უნიჭიერესი ლაშა გვასალია. შემდეგ კი გაზეთ „სიმართლე-

ალანია, პარმენ გოგინავა, ჟორა ურიდია, არველოდ საჯავია, ნინა გუგუნავა, ნოე კაკაშვილი, დოდო სართანია, დავით გაბუნია, გრამიტონ სართანია, ლუნა ელიავა, ქეთო თოდუა, ქორდიკო ესართია, იონა მიქაძე, ოთარ ცეკვაშვილი და ბევრი სხვა, რომლის ჩამოთვლაც შორს წავიყვანს, ეს ადამიანები ჩემს მესხიერებაში დარჩნენ კრძალვითა და მონივნებით. ბედნიერი ვარ, რომ ამ ხალხის წიაღში ვტრიალებდი 22 წელი და მათი სიტოთი ვთბებოდი.

მოსწავლეობის წლები როგორ გახსოვთ?

სენაკის თითქმის ყველა სკოლაში ვისწავლე გარდა მე-4 რუსული სკოლისა. დედა იმ პერიოდში მუშაობდა სკოლის ექიმად და ჩვენც იმ სკოლაში გადაყავდით, სადაც

ვილი, კლარა კვაშილავა. იმ დროს სკოლის დირექტორი იყო ვარლამ განგია, სასაწავლო ნაწილი ლუბა ტყებუჩავა.

თაობათა შორის ყოველთვის არის განსხვავებული ხედავ, თანამედროვე ახალგაზრდებს რას ურჩევდით?

ცხოვრება წინ მიდის და თაობათა შორის დამოკიდებულება მეტნაკლებად იცვლება.

თანამედროვე ცხოვრებაში ძალიან იგრძნობა თაობათა შორის ურთიერთპატივისცემის ფუნქციის შესუსტება. სულ სხვაა აზრთა სხვადასხვაობა, კამათი და სულ სხვა უფროსი თაობისადმი უპატივცემულობის გამოხატვა. მე არ მომწონს მინიშნება ცხელ ხაზზე დარეკვის თუ მშობელმა სიმკაცრე გამოიჩინა. ახლა ახალგაზრდებს

სენაკი მასპინძლობს პოეზიის დღეებს: ბორის გაბუნია, რეზო ჯანჯღავა, გოგოლა მზარელუა, მანანა ბაახია, ლალი გოგინავა, ციალა ნოდია, ანზორ ცაგურია, ბადრი ბარკალაია

ში“ განყოფილების რედაქტორად, რომელიც იყო კახეთის მხარის შინაგან საქმეთა მთავარი სამმართველოსა და საზოგადოებრივი აზრის ინსტიტუტის ორგანო. ამ წლებმა შემაყვარა კახეთი და მისი არაჩვეულებრივი სტუმართმოყვარე ხალხი. მაშინ მხედრონის გამო დასავლეთსა და აღმოსავლეთს შორის შავი ღრუბელი იყო ჩამოწოლილი. უნდა მოფერებოდით ერთმანეთს. ჩვენ ეს შეეძლია. ლექსში „კახური გვირგვინები“ გამოვხატე ჩვენი მეგობრობის ურყევობა და სიმტკიცე.

ვინ არის ის ადამიანები, რომლებიც თქვენს მესხიერებაში მონივნის გრძნობით დარჩნენ?

ძალიან ბევრი ჩემი ყოფილი მასწავლებელი და დირექტორი შემდეგში ჩემი მეგობარი გახდა, თუმცა აქ ზღვარი ნამდვილად არსებობდა. მათდამი მონივნება და პატივისცემა მუდამ გამაჩნდა, ნათელი იმით ხსოვნას, ვინც ამჟამად აღარ არიან: ბატონი კალე შარტავა, მიტო ბახტაძე, ვახტანგ

თვითონ იყო დასაქმებული. ყველგან კარგი მასწავლებლები და მეგობრები მყავდა. 1960 წელს დაავამთავრე მე-3 საშუალო სკოლა. კლასის დამრიგებლები იყვნენ: კლონიდე ცხადაია, თინა გვასალია. ლეონიდე მასწავლებლის ძალიან მერიდებოდა, მომთხოვნი და მკაცრი იყო. თინა მასწავლებელთან უფრო მეგობრულად ვიყავით. ლიტერატურა ძლიერ მიყვარდა. სტუმარი თუ მოვიდოდა ზემდგომიდან, გაკვეთილს მე მაყოლებდნენ და ქებასაც ვიმსახურებდი. სასკოლო კედლის გაზეთს ვრედაქტორობდი, ლექსებსაც ვწერდი და სიხარულით ცას ვენიე, როცა ჩემი ლექსის მოკლე სტროფი გაზეთ „კოლხეთში“ ვიხილე, პატივცემულ ლამარა გადღიხის საშვიდნოებრო სტატიის მიმოხილვაში.

ჩვენ გვასწავლიდნენ ბრწყინვალე მასწავლებლები- ტერენტი ნანავა, გალინა ოკუჯავა, ტატიანა ერმულავა, ვალია დგებუაძე, ოთარ გვაძაბია, ეთერი გოგოლიშ-

შენიშვნას ვერ მისცემ. მე ვიცი ოჯახი, რომელიც დაინგრა იმის გამო, რომ შვილმა მამას უჩივლა და მამამ ოჯახი დატოვა.

თქვენი ცხოვრების მთავარი სიმდიდრე რას მიიჩნევთ?

პირდაპირ გეტყვით, სამშობლოსა და ხალხის, სენაკელების სიყვარული, იმ დიდი არმიის სიყვარული, რომელიც ყოველთვის ზურგს უკან იდგა და ყველა ჩემს გაჭირვებასა საჭიროებას იზიარებდა. ეს არის ჩემი სიმდიდრე და კიდევ ჩემი შვილები - ალექო და სოფიკო, შვილიშვილები- ბარბარე, კონსტანტინე და დავითი. მინდა მათ ვუსურვო უშფოთველი მშვიდი ცხოვრება, თქვენს გაზეთს კი წარმატებები და წინსვლა.

წლების მანძილზე რაიონის ერთადერთი გაზეთი იყო „კოლხეთი“ ბუნებრივად თანამშრომლობით მასთან, ალბათ ბევრი დეტალი იცით, გვიამბეთ.

სენაკში წლების მანძილზე ერთადერთი გაზეთი იყო „კოლხეთი“. მე როცა ბავშვი ვიყავი ამ

გაზეთს ერქვა „ავანგარდი“, შემდეგ „კოლხეთის ცისკარი“, ხოლო გასული საუკუნის 70-იან წლებში მას „კოლხეთი“ დაარქვეს. გაზეთს სხვადასხვა დროს უნარიანად ხელმძღვანელობდნენ სენაკის მკვიდრი, ღირსეული მოქალაქენი, პროფესიონალი ჟურნალისტები - ვლადიმერ წირღვავა, მამანტი ქვარცხავა, ბორის მილიუტინი, მოკოდი აბშილავა, გალაქტიონ რობაქიძე, ბორის შენგელია, სოლომონ კუჭავა, რეზო ჯანჯღავა, მორდეს გაგულაშვილი, ლამარა გადელია, გოგოლა მზარელუა, კარლო ტაბალუა, შოთა ხარებავა, იონა გვასალია. რადიო გადაცემის განყოფილებაში მუშაობდნენ და გადაცემები მიჰყავდათ ვალია დგებუაძეს, ელენე ადამიას, ნანა ფაჩულიას. გაზეთი მრავალ საინტერესო ღონისძიებას აშუქებდა. მე ვიყავი გაზეთის საიუბილეო 50 წლის თავის ზეიმის მონაწილე. ვერავის გამოვარჩევ, მოკლედ გეტყვით. ჩემ დროს რედაქტორი იყო ბორია მილიუტინი, წესრიგის მოყვარული, კარგი ორგანიზატორი და არაჩვეულებრივი ჟურნალისტი. გალაქტიონ რობაქიძე იუმორით აღსავსე, მის ხასიათში ყოველთვის პოზიტივი ჭარბობდა, თუმცა საქმის დროს მომთხოვნი იყო, ის უფრთხილდებოდა თანამშრომლებს და მას ყველა პატივს სცემდა, როგორც ერთდირებულ და საქმიან ხელმძღვანელს. ბორის შენგელია- საოცრად მეგობრული, მოსიყვარულე ადამიანი, ჩემი უფროსი მეგობარი იყო. ბევრი მაქვს მისი ნაჩუქარი ავტოგრაფიანი წიგნები. გოგოლა მზარელუა- ძალიან საინტერესო და საქმიანი ჟურნალისტი, მიყვარდა მასთან საუბარი, ხშირად ვიყავით ღონისძიებებზე ერთად. ჰქონდა საოცარი იუმორის გრძნობა. ბატონი ილო წირღვავა- გვატკობდა საუბრით. მასზე ერთ კურიოზს გავიხსენებ. იმ პერიოდში ბევრი სამგზავრო მატარებელი ჩერდებოდა ჩვენთან: „მოსკოვი-თბილისი“, „სოჩა-თბილისი“, ამ მატარებლებს ხვდებოდა და რძეს ყიდულობდა, რძიან ბოთლებს, რომელიც ბადურით მოჰქონდა, ასეთი წარწერა ამწვენებდა „რძეს ყიდულობ მატარებელში“. ეს იმიტომ, რომ მაშინ მისი ქალიშვილი მედიკო ყველ-კარაქის ქარხნის დირექტორი იყო და ვინმეს არ ეფიქრა, რძე იქედან მოაქვსო.

თქვენ და სენაკი. როგორი სულიერი კავშირია თქვენს შორის?

დედა, მე და ჩემი და საცხოვრებლად აბაშიდან სენაკში, რომ გადმოვედით, 9 წლის ვიყავი. აქ სახლი არ გვქონდა და ნათესავებმა შეგვიფარეს. დედა სამსახურში, რომ წავიდოდა, ჩვენზე მეზობლები ზრუნავდნენ, მათი შენიშვნა არ გვწყინდა, პირიქით გვერდებოდა უფროსების. მაშინ სკოლა, ოჯახი, ქუჩა, საზოგადოება – ყველა ერთობლივად ზრუნავდა ბავშვებზე. ასე რომ, 50-იანი წლების სენაკი ჩემს მასწავლებლობაში, მეგობრობის, ნათესაობის სიმბოლოდ რჩება. დღეს რომ ვართ განებივრებული ფიფიების საშუალებებით, მათ არ გვქონდა, მაგრამ ჩვენთვის

გაგრძელება მეშვიდე გვერდზე

„წმინდა სუნიკისა და გიორგის“

(დასასრული)

ყველაზე მეტი სიმდიდრე იყო ერთმანეთის სიყვარული და ყურადღება.

ყველაზე ძალიან რა დამამახსოვრდა? გაგვიცინებდა მაგრამ შავი, მრგვალი, პირველყოფილი რადიო, მოლაპარაკე ფირფიტა კედელზე, მიკვირდა და მაინტერესებდა, მავთულებს ხმა როგორ მოჰქონდათ ჩვენამდე. ამაზე ბევრჯერ დავფიქრებულვარ.

მაშინ სენაკს ცხაკაია ერქვა. აქ ერთად და მეგობრულად ცხოვრობდა ყველა ეროვნების ხალხი, ებრაელი, სომეხი, რუსი, იეზიდო... არ მახსოვს ეროვნუ-

შვილებთან სოფიო და ალექსი გაბისონიებთან

ლი ნიშნით ვინმეს ერთმანეთი დაემცირებინა.

ომის შემდგომ პერიოდში ქვეყანაზე სიღარიბე და სიღუბნე სუფევდა. ჭირდა ცხოვრება, მაშინ ბავშვი ვიყავი, მახსოვს

კალისტრატე შარტავა და მანანა ბახია ბ. ბალანჩივაძესთან ერთად

ნავთის (სანავის) უსაშველო გრძელი რიგები, ნავთი იყიდებოდა დიდ მოედანზე. ორი მოხუცი ყიდა და სანავას, ეფრემი და ბეგარი ერქვათ. სკოლიდან იქ მივდიოდით და ვიდექით რიგში, რომელიც სტაბილური არასოდეს იყო. სანავის დამთავრებისთანავე არსებული რიგი იშლებოდა და ახლ რიგში ისევ თავიდან გიხდებოდა ჩადგომა, რაც დაღამებამდე დარჩენას და გვიან ღამით დაბრუნებას ნიშნავდა. ზოგჯერ ხელცარიელიც დავრჩენილვართ, მაშინ ეს ჩემთვის შრომაც იყო და გართობაც, მიუხედავად ქაოსისა, არ მახსოვს ჩხუბი და აყალმყალი ერთმანეთში.

მიყვარდა ჩემი ქალაქის ქუჩებში სიარული, განსაკუთრებით წვიმიან ამინდში, მახსოვს ქუჩის პატარა ნაკადულები გარბოდნენ სადღაც და მზის და ყვავილების სიმღერას მღეროდნენ.

ვიზრდებოდით ჩვენ და ჩვენთან ერთად იზრდებოდა ჩემი ქალაქიც. ისე შემიყვარდა სენაკი, არდადეგებზე ბებოსთან რომ მივდიოდი, სიხარულითა და მონატრებით ვბრუნდებოდი უკან. განსაკუთრებით მიყვარდა, როცა „ელექტრიჩკით“ ტესურის ხიდს გადმოვივლიდი და საკირე და ეკის მთა გამოჩნდებოდა, თითქოს ერთმანეთს ვესალმებოდით, ეს ემოცია დღემდე შემომრჩა.

მენატრება ქალაქის კოლორიტი, ჩემი მშობლების თაობა, თავს რომ მიტოლებდნენ. მათთვის უცხო იყო შური, რისხვა, პირიქით ისინი ნამდვილი მეგობრები იყვნენ.

მენატრება ღონისძიებები, სპექტაკლები, პედაგოგიური საზოგადოება, სკოლები, ფაბრიკა-ქარხნები, კვების ობიექტები, წარსულში დარჩენილი ყველა მოგონება სენაკთანაა კავშირში და მე ამით ვცხოვრობ.

სენაკი ჩემი სუნთქვაა. თვალდახუჭულს შემიძლია ვთქვა მისი განვითარების ისტორია, როგორ იზრდებოდა, შენდებოდა და მშვენიერდებოდა.

მეამაყება, რესპუბლიკური კომიტეტის ინიციატივითა და მართლაც ჩემი მუხლჩაუხრელი შრომის შედეგად რომ შეიქმნა ნოქალაქევის პიონერთა ბანაკი, რომლის საგზურზედაც კოლოსალური მოთხოვნა იყო.

ერთხელ სოციალური ქსელში ვილაცამ კითხვა დადო: „თქვენი ცხოვრების წიგნი რომ გქონდეთ შედგენილი, რას დაარქმევდით“? უპასუხეს მრავალთა, მათ შორის ქალბატონმა მანანამაც – „დრო სუნთქვასავით გარდასული“. ეს სამი სიტყვა წარსულს, აწმყოსა და მომავალს თავის თავში ატარებს. ნოსტალგიით, მონატრებით ფეთქავს, ცხოვრების გზაზე მარცვალ-მარცვალ შეგროვილ სიტბოს, სიხარულს, სიყვარულს ასხივებს. „დროის მაჯისაცა შემტყობარი“ ამ სამი სიტყვის მიღმა მთელი სამყაროა, რომელსაც ჩვენი რესპონდენტის ცხოვრების გზა ჰქვია.

ამიტომაც ეს სამი სიტყვა შევურჩიეთ სათაურად ჩვენს წერილსაც.

ქალბატონო მანანა, ახლა მარტია, თქვენი დაბადების თვე, დედებისა და ასულების თვე. გილოცავთ სამივე დღესასწაულს ერთად. სულის სიმბნევებს, ჯანის სიმრთელეს, დღეგრძელობას გისურვებთ.

მადლობა გულახდილი დიალოგისათვის!

ნიმე სართანია

დედის თბილი ხელები ყოვლისშემძლავ

საქართველოს ისტორიაში ქალის როლი ყოველთვის გამორჩეული იყო. ქართველმა ქალებმა, დედებმა სხვადასხვა დროს დაამტკიცეს, რომ მისი შესაძლებლობები უსაზღვროა.

ძლიერი ქალისა და თავდადებული დედის საუკეთესო მაგალითად გვევლინება 95 წლის ქალბატონი თათუშა ბასილაია-ჭაავა.

ოჯახზე ზრუნვაში დაღლილს და დახარჯულს ყოველთვის ეგონა, რომ ჯერ კიდევ არ ჰქონდა საქმე ბოლომდე დასრულებული. გათენდებოდა მეორე დღე და ქალბატონი თათუშა ახლიდან იწყებდა ყველაფერს იგივე თავდადებით, იგივე მონდომებით...

ასე გაილიენ წლები... შვილები მალხაზი და თენგიზი საუკეთესო სპეციალისტებად და მოქალაქეებად აღზარდა. ოჯახები შექმნეს. შვილიშვილებმა, შვილთაშვილებმა გააძლიერეს ფუძე.

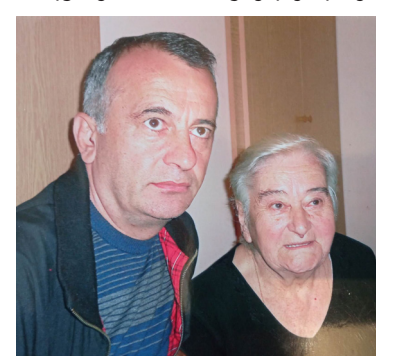
პროფესიით პედაგოგებისთვის სკოლა მეორე ოჯახი იყო. სენაკის №1 საჯარო სკოლაში თაობებს უნერგავდა მსოფლიოს ხალხთა, ასევე საქართველოს ისტორიას.

ყოველთვის თბილი და ყურადღებიანი ვიყავი მოსწავლეების მიმართ, არასოდეს მიმიმართავს „მკაცრი მეთოდებისათვის“, ყოველ მათგანში ვხედავდი ქვეყნის ხვალინდელ დღეს...

სწორედ პროფესიისადმი თავდადება და მკლავმოუღლელობა გარჯამ მოუტანა შრომის ვეტერანის წოდება, განათლების სამინისტროს სიგელები, განათლების დარ-

გში თავდადებული და ნაყოფიერი მუშაობისათვის, სასწავლო-შემოქმედებით კონფერენციაში მონაწილეობისათვის, 2020 წელს მიენიჭა საპატიო მოქალაქის წოდება.

ქალბატონი თათუშა დღესაც თავისთვის მოიპოვებს შვილებზე გადაგებულ დედად. – თქვენ წარმოადგინეთ, იმის მიუხედავად ჩემი

შვილები, შვილიშვილებიც დამოუკიდებლობის მაღალი ხარისხით გამოირჩევიან, მაგრამ მე როგორც დედას და ბებიას მაღელვებს მათ მიერ გადადგმული ყოველი ნაბიჯი.

თათუშა ბასილაია უდიდესი მოკრძალებით იღებს წიგნების თაროდან მეუღლის ვაჟა ჭაავას ხელშეწავლებ ნივთებს, ფოტოებს და მოგონებებში იძირება. წლები გადიოდა, რიგრიგობით ჩნდებოდნენ წინა პლანზე ხან საერთო ოჯახური ინტერესები, ხან პირადული, ხან პროფესიული შრომით საკითხები, თუმცა იგი ყოველთვის ახერხებდა წარმატებული ყოველიყო სახლშიც და სამსახურშიც.

რესპონდენტს ძალიან უყვარს გაზაფხული, მარტის თვე, რომელ-

საც ორი უღამაზესი თარიღი 3 და 8 მარტი, დედის და ქალთა დღეები ამშვენებს.

მინდა ყველა ქალს მივულოცო დედის და ქალთა დღეები, ჩემს რძლებს ქეთინოს და ნინოს, ჩემს შვილიშვილებს, ყოფილ კოლეგებს, მეზობლებს, მეგობრებს. მივმართავ ახალგაზრდებს, დაფასეთ დედები, ადამიანი, რომელმაც სიცოცხლე გაჩუქათ. დედის აღერსიან და თბილ ხელებს ყველაფერი შეუძლია. მხოლოდ დედის გულში არ ქრება სიყვარული, რა ასაკისაც არ უნდა იყოს.

ქალბატონი თათუშა ჩვენი გაზეთის ერთგული მკითხველია, მის ფურცლებზე დაიბეჭდა რესპონდენტის ლექსები, ბიოგრაფიული წარკვევები.

ვულოცავთ ქალბატონ თათუშას დედის და ქალთა დღეებს. ვუსურვებთ ყოველივე საუკეთესოს, სწორედ თათუშას მსგავსი ქალბატონები გვაძლევენ მაგალითს განვამტკიცოთ ქალისადმი ფაქიზი მოპყრობის ტრადიცია და გავამყაროთ ოჯახის ინსტიტუტი.

მედა ბალანჩივაძე

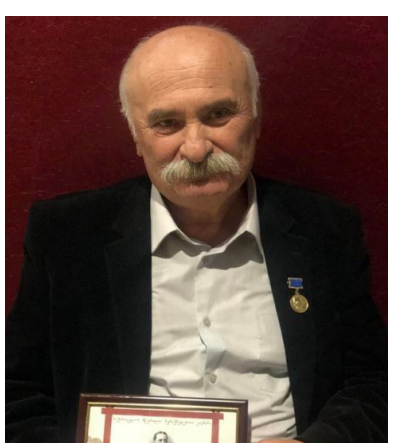
ვასილ ბესელია - 70

ძვირფასო ბატონო ვასილ!

საქართველოს მწერალთა კავშირი, თქვენი მეგობარი ქართველი მწერლები სიყვარულით მოგესალმებიან თანამედროვე ქართული მწერლობის ერთ-ერთ უნიჭიერეს, საკუთარი ხელწერის მქონე წარმომადგენელს და გილოცავენ დაბადების 70 წლისთავს.

თქვენი პოეტური დებიუტი 1978 წელს შედგა, როდესაც გაზეთ „ახალგაზრდა კომუნისტში“ პირველი ორი ლექსი („ლიმილის ბიჭები“, „სურვილი“) გამოაქვეყნეთ. მას შემდეგ თქვენი ლიტერატურული ტექსტები - ლექსები, მოთხრობები, ნოველები სისტემატურად ქვეყნდება ქართულ სალიტერატურო პერიოდიკაში, გამოდის ცალკე წიგნებად.

მართლაც რომ დიდებული პოეტი ბრძანდებით, ისეთი, რომლის პოეტურ ნაზრევთან ზირება მუდამ სიხარულს ანიჭებს მკითხველს. ამიტომაცაა, რომ თქვენი პოეტური კრებულები („წვიმიანი მისი“ „კარდოლექსები“, „ვიდრე იყავ ვიდრე არა ხარ“) მკითხველთა მონონებით და ინტერესით სარგებლობს. ამ კრებულების ლირიკული გმირი ჩვენი თანამედროვეა, ჩვენი მირიადი პრობლემით და სადარდელით სავსე ყოველდღიურობის მემატიანე, რომელმაც კარგად იცის, რომ კაცთა მოდგმის აბსურდული ბედის დავთრები უფლის განგებით დანისლულია, ისიც მოეხსენება, თუ როგორ უტევს გრიგალები ჯმუხა ბერძენებს, ქართველთა მოდგმის არსებობის ნიშანსებებს, შეჰყურებს, თუ როგორ წყდებიან მტრედების კლავიშები წვიმებით გალუმპულ კლავესინს. სწორედაც რომ წვიმებში სურს გადასახლება, რათა ჩამოირეცხოს წუთისოფლის მტვერი და ჭუჭყი, წვიმების რეკვიემა

მისი მუდმივი თანამგზავრი, რადგანაც იცის, რომ სიცოცხლე წყლის ნაყვია მხოლოდ, საცრით წყლის ზიდვა, ხოლო სიკვდილი - შეწერილი გადასახადი, ისიც კარგად მოეხსენება, მუხლზე დაცემას ზეცად ახალგაზრდა რომ მოჰყვება ზოგჯერ. ბევრი რამის დანახვა შეუძლია, თუნდაც იმისა, თუ მტკიან მხარზე როგორ უზის ღამეს ვეება მთვარე პეპელასავით, როგორ ცრის ჩუმი სინანულის მლაშე წვეთები, ღვინოში ჩაწვეთებული ერთი ცრემლით შეუძლია ქარიშხლების დატრიალება. დიდი სიყვარულიც შეუძლია და უკანასკნელი სიყვარულის მერმე მორჩილად ელოდება უკანასკნელ ლალატს...

თქვენი ლექსები თარგმნილია გერმანულ, ინგლისურ, უკრაინულ, რუსულ ენებზე. თავად კი ჩინებულად თარგმნეთ საბჭოთა იმპერიის მსხვერპლის სერგეი ესენინის ლექსები.

ავტორი ხართ ნოველების კრებული „წინიყურე“ რომ ჰქვია და თქვენი პოეზიის ორგანულ გაგრძელებად გვესახება.

რედაქცია ულოცავს ბატონ მასილ ბესელიას საიუბილეო თარიღთან ერთად ილია ჭავჭავაძის პრემიასა და ოქროს მედალს. უსურვებს დღეგრძელობასა და შემოქმედებით წინსვლას.

ლეონტი ჩიხლაძე

ხელოვნების დაუღალავი მოამაგის, ცნობილი ლოტბარის, მუსიკოსის, საზოგადო მოღვაწის, შემოქმედისა და ღვაწლმოსილი პედაგოგის, ლეონტი ჩიხლაძის დაბადებიდან 100 წელი შესრულდა.

უფროსი თაობის სენაკელებისათვის მისი ცხოვრება-მოღვაწეობა ზედმიწევნით ცნობილია, რადგან ის იყო გამორჩეული, საზოგადოებრივ ცხოვრებაში აქტიურად ჩართული პიროვნება, თავისი საქმის პროფესიონალი, ახალგაზრდების მოყვარული, მათი მუსიკალური გემოვნების ჩამოყალიბებაზე მზრუნველი.

ბატონმა ლეონტიმ მთელი თავისი ცხოვრება მუსიკას, გამორჩეულად-ხალხურ სიმღერას მიუძღვნა. იგი დაიბადა სენაკში 1923 წლის 10 თებერვალს. 1942 წელს დაამთავრა ქალაქის მესამე საშუალო სკოლა. 1941 წელს ცნობილმა რემა შელეგიამ მიიწვია სიმღერისა და ცეკვის სახელმწიფო ანსამბლში. 1943 წლიდან მაშინდელ ცხაკაის სახელმწიფო თეატრში იწყებს მუშაობას მსახიობად. 1952 წელს ამთავრებს სოხუმის დიმიტრი არაყიშვილის სახელობის სამუსიკო სასწავლებლის საგუნდო-სადირიჟორო განყოფილებას, ხოლო 1966 წელს ვანო სარაჯიშვილის სახელობის სახელმწიფო კონსერვატორიას. 1951 წლიდან ლეონტი ჩიხლაძე სათავეში ჩაუდგა სენაკის სამუსიკო სკოლას. სწორედ მის სახელთანაა დაკავშირებული აღნიშნული სკოლის აღმავლობის პერიოდი. ამავე სკოლაში მუშაობდა მისი მეუღლე გალინა ტეკნეჯიანი, რომელმაც თავისი ენერგიული მუშაობით შეძლო სამუსიკო სკოლის აღმავლობაში შეეტანა დიდი წვლილი.

იგი, როგორც ლოტბარი 1949 წლიდან იწყებს მოღვაწეობას. ხელმძღვანელობს სხვადასხვა გუნდებს, ანსამბლებს, თვითმოქმედ კოლექტივებს, რომლებიც წარმატებებს აღწევენ ოლიმპიადებსა თუ კონკურსებში რესპუბლიკის მასშტაბით და მის ფარგლებს გარეთ. პირველი მომღერალთა გუნდი, რომელთანაც ლეონტი ჩიხლაძეს მოუწია მუშაობა, იყო ცხაკაის პედაგოგიური სასწავლებლის მოსწავლეთა გუნდი 1949-50 წლებში, შემდგომ კი სასოფლო-სამეურნეო ტექნიკუმის მოსწავლეთა კოლექტივს ხელმძღვანელობდა, მოგვიანებით რკინიგზის და ქალაქის №1 საშუალო სკოლებში ეწეოდა გუნდის მასწავლებლის საპატიო ჭაპანს.

1969 წლიდან 1985 წლამდე ბატონი ლეონტი ხელმძღვანელობდა მშობლიურ მესამე საშუალო სკოლის გუნდს. 1974-76 წლებში აბაშის მეორე საშუალო სკოლასა და პროფსასწავლებელში მომღერალთა გუნდებს, ამავე წლებში ცხაკაის სამუსიკო სკოლის მოსწავლეთა გაერთიანებული გუნდს.

ბატონი ლეონტის მოღვაწეობის უმთავრესი სფერო იყო ფოლკლორული ანსამბლი „ოდოია“, რომელიც მან კულ-

ტურის სახლთან ჩამოაყალიბა 1959 წელს, რომელსაც „ოდოია-59“ დაერქვა. 1991 წელს ანსამბლს მიენიჭა სახალხო-ფოლკლორული ანსამბლის სტატუსი და ეწოდა ნოკო ხურციას სახელი. ანსამბლი იყო მრავალგზის რესპუბლიკური და საერთაშორისო ფესტივალების ლაურეატი.

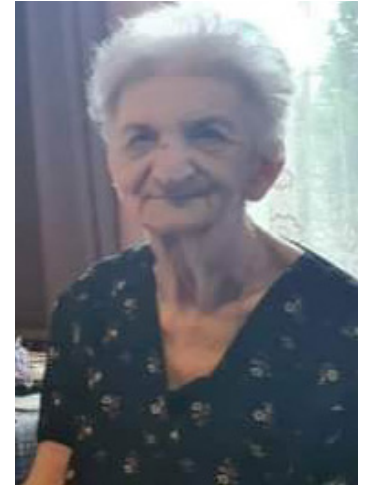
1996 წელს ლ. ჩიხლაძემ, სამუსიკო სკოლის ბაზაზე ჩამოაყალიბა ბიჭუნების ფოლკლორული ანსამბლი „ოდოია-96“, რომელმაც დიდი როლი ითამაშა მოზარდების მუსიკალური გემოვნების ჩამოყალიბების საქმეში.

ლეონტი ჩიხლაძე აქტიურად იყო ჩართული ქალაქის საესტრადო ცხოვრებაში. იგი იყო გაზეთ „კოლხეთის“ შტატგარეშე კორესპონდენტი და რედაქციის ხშირი სტუმარი. წერდა წერილებს ხელოვნებაზე, ქალაქის მნიშვნელოვან საკითხებზე.

„ლირსების ორდენის“ კავალერი, აკაკი წერეთლის სახელობის პრემიის ლაურეატი, ჟურნალისტთა ფედერაციის წევრი, სენაკის საპატიო მოქალაქე და კიდევ ვინ მოთვლის ჯილდოებს, რეგალიებს, ნოდებებს, რომელიც თავისი ხანგრძლივი და თავგანწირული მოღვაწეობისათვის მიიღო ლეონტი ჩიხლაძემ, მაგრამ ყველაზე დიდი ჯილდო ხალხის სიყვარული, მონივნება და პატივისცემაა, რითაც ეს დიდი მოღვაწე დაუფინყარი იქნება მომავალი თაობებისათვის.

ლეონტი ჩიხლაძე გარდაიცვალა 2003 წელს, „კოლხეთელები“ მონივნებით თავს ვხრით უხუცესი ხელოვანის ხსოვნის წინაშე.

ლია ჯორჯიკია

კიდევ ერთი ლამაზი სიცოცხლე შეწყდა...

წავიდა ჩვენგან საუკეთესო სპეციალისტი, დამსახურებული ფარმაცევტი, ღირსეული ადამიანი, შეუდარებელი მეგობარი ლია ჯორჯიკია. წავიდა და დაგვიტოვა უსაზღვრო ტკივილი, სევდა და მოგონება.

მის პიროვნებაში საოცრად იყო შერწყმული კეთილშობილება, თავაზიანობა, თავმდაბლობა.

ეს წუთისოფელი ღირსეულად გაატარა, რამდენიმე ათეული წელი ემსახურა საყვარელ საქმეს, ისე, რო მისი მრწამისთვის არასოდეს უღალატებია. უხმაურად, ჩვეული სიდინჯით აკეთებდა თავის საქმეს. ჩუმად, უპრეტენზიოდ, მოთმინებით იცხოვრა და ჩუმადვე განერიდა სანუთროს.

გაუსაძლისი ტკივილით, გულწრფელი ცრემლებითა გააცილებთ უკანასკნელ გზაზე. რომ იცოდეთ, როგორი მწარე დანაკლისი ხარ შენი დის მადონასთვის, ბიძაშვილებისა და მათი შვილებისათვის, ახლობლებისა და ჩვენთვის, შენი მეგობრებისათვის.

ჩვენო ლია, შენი სამუშაო მაგიდიდან მომზირალი მომლიმარი სახე და სათნო სულის საოხად დანთებული სანთელი ჩაუქრალ კელაპტრად ანთია ჩვენს გულელებში.

ხშირად მოვალთ შენს საფლავთან, მოვეფერებით მინას, დაგინთებთ წმინდა სანთელს, იქნებ ასე მაინც შეგვიმსუბუქდეს ის ტკივილი, რასაც უშენობა ჰქვია. შევთხოვთ მაცხოვარს, სამარადუთო სასუფეველი დაუმკვიდროს შენს კეთილშობილ სულს.

მამოზრები

ძვირფასო სენაკელებო!

კოლხეთი

გამოიწერეთ „მრავალ დროებს მოწამე“
და რიონის მემკვიდრე გაზეთი „კოლხეთი“

სტომატოლოგიური კლინიკა ის ადგილია, სადაც სტუმრობა აუცილებლობის გამო გვინევს, თუმცა გულზე დიდად არავის გვეხატება, მეტიც, ბევრი პაციენტისათვის ჩემი ჩათვლით კომპარს უდრის. ეს ბევრი ობიექტური თუ სუბიექტური მიზეზითაა გა-

სტანდარტებთან შესაბამისობაში

მონვეული, რასთან გამკლავებასაც არაერთი სტომატოლოგი სხვადასხვა გზით ცდილობს: იქნება ეს კლინიკის ინტერიერის გახალისება თუ პაციენტებთან განსაკუთრებული, მზრუნველობითი მოპყრობა. დამეთანხმებით ალბათ ყველაზე მთავარი მომსახურების ხარისხია. სწორედ ამ და სხვა მრავალი კუთხით გამოჩნეულია... მაია და ბიძინას სტომატოლოგიური კაბინეტი, მდებარე რუსთაველის ქუჩა №182-ში. მაღალი ხარისხის აღჭურვილობითა და მოწყობილობებით კაბინეტი ახერხებს, რომ მის კლიენტებს მოემსახუროს ხელმისაწვდომ ფასებში. სტომატოლოგიური კაბინეტი დაკომპლექტებულია ლიცენზირებული პროფესიონალებისაგან.

მათი მიზანია ჰქონდეთ პაციენტებზე მორგებული სამედიცინო მომსახურება. ექიმები: მაია ხვიჩია, ბიძინა ჭითანავა, დამხმარე ასისტენტი სამანა ჯიქია შე-

გიქმნიან მყუდრო გარემოს და გაგინვენ შესაბამის მომსახურებას უმაღლეს დონეზე.

სტომატოლოგიურ კაბინეტში საქართველოს მთავრობის დადგენილების პროექტით სამედიცინო საზოგადოებრივი ჯანმრთელობისა და საზოგადოებრივი მნიშვნელობის დაწესებულებებში დეზინფექციისა და სტერილიზაციის ტექნიკური რეგლამენტაციის ყველა მოთხოვნა დაცულია. მასალები და აღჭურვილობა, რომელსაც აქ იყენებენ, არის მსოფლიოში არსებულ სტანდარტებთან შესაბამისობაში.

მე თავად ვისარგებლე აღნიშნული სტომატოლოგიური კაბინეტით და იმდენად მომეწონა, რომ გადაწყვიტე ჩემი შთაბეჭდილებები თქვენთვისაც გამეზიარებინა. ენვიეთ და თავად დარწმუნდებით. აქ თავს ნამდვილად იგრძნობთ კომფორტულად.

ნაირა ჭლარკავა

<p>სარედაქციო აქტები</p> <p>მთავარი რედაქტორი ნინო სართანია</p> <p>რედაქტორი მელა ბალათური</p> <p>კორექტორები: მანა გარბაია, მარია მიქაბერიძე</p> <p>ეკონომიური სამსახურის სპეციალისტი ჭალია ჩაჩიბაია</p>	<p>რედაქციის მისამართი:</p> <p>სენაკი, ჭავჭავაძის ქ. №103, ტელ: 276150</p> <p>რედაქცია ხელმძღვანელობს თაქსიუალი პრესის პრინციპით, არ გამოხატავს პოლიტიკური და საზოგადოებრივი ორგანიზაციის ინტერესებს.</p> <p>ინტელსი 66529</p>	<p>რეგისტრირებულია სენაკის სასამართლოში</p> <p>რეგისტრაციის №56/7-17</p> <p>გაზეთი ავტორიზაცია აიფო, დაახლოვდა და ოფსეტური ნაბით დანიავდა შპს „ბოლი 26“</p> <p>ქ. ქათისი, ილია ჭავჭავაძის გამზ. 33</p> <p>ტელ: 223779, 223711, 223499</p>
--	---	--